

ned, idet han sagde: Det er ikke andet end et Valutaproblem, det er Deflationsperioden, der er den hele og eneste Aarsag til den Krise, vi befinder os i. Tværtimod, hvis jeg maa have Tilladelse til at citere den højtærede Statsminister noget, saa sagde den højtærede Statsminister her: „Det er ikke, som man er tilbøjelig til at fremhæve, alene den Omstændighed, at man nu er naaet til Pari, nej, det er en Række forskellige Omstændigheder, der virker sammen, ikke mindst den formindskede Købeevne hos store Dele af Europas Befolkning“ — og dernæst —, dette vil jeg understrege, og jeg kommer ogsaa senere tilbage til det: „den standsede Udvandring, de omfattende Forstyrrelser i Europas Pengeforhold og selvfølgelig Valutasvingningerne, den leedsindige Forvaltning af det økonomiske Liv“ o. s. v. Alt dette er fuldkommen rigtigt.

Senere hen kommer den højtærede Minister tilbage til de standsede Vandring, han siger: „Alt dette er jo ophørt eller næsten ophørt, og Antallet paa dem, der normalt udvander, men nu maa blive hjemme, svarer for Aarene efter Krigen saa nogenlunde til det Tal paa arbejdsløse, vi i Øjeblikket har.“ Det er nu en Misforstaaelse, enten af mig eller af den højtærede Statsminister; for disse Tal svarer jo slet ikke til hinanden. Vi har i Gennemsnit i Aarene fra 1891 til 1900 en Udvandring paa noget over 5 000. Saa springer det op i de følgende Aar til mellem 7 000 og 8 000, vi havde i 1910 næsten 9 000, saa holder det sig mellem 8 000 og 9 000 til 1911, 12 og 13, og naturligvis gaar det ned i Krigsaarene. Gennemsnittet i 1914—18 er noget over 3 000, i 1919—23 noget over 5 000, i 1924 noget over 6 000 og i 1925 4 500. Hvis jeg har forstaaet ret — jeg har læst det bag efter og kan ikke faa andet ud af det —, sammenligner den højtærede Statsminister ligefrem den oversøiske Udvandring, de Tal, jeg her har læst, med Arbejdsløsheden, eller ogsaa maa han mene noget andet, jeg kan ikke faa andet ud af det. Selv om den højtærede Statsminister tager den anden Slags Vandring, de, der gaar ud i Europa paa Professionen, de, der gaar paa Valsen, som man siger, slaar det langt fra til, saaledes at det kan sidestilles med de store Tal, Arbejdsløsheden viser. Men det er blot sagt

i Parentes. Jeg lægger naturligvis mindre Vægt paa det, der maa være en Misforstaaelse paa et eller andet Punkt, men jeg er nødt til at bemærke det, naar jeg omtaler det.

Det, der betyder noget i Statsministerens Udtalelser, er, at han peger paa Udvandring, han forstaaer, at dette Spørgsmaal hører til dem, der arbejder sig frem i den nuværende Situation. Han siger: „Men ogsaa dette Forhold med den standsede Adgang til Vandring og til selve Udvandringen fører os naturligvis ind i et Problem, der er adskilligt mere omfattende end selve den øjeblikkelige Krise: det Problem nemlig, hvorvidt det med de forhaandenværende Midler er muligt at skaffe Beskæftigelse til den aarlige Befolkningsstilvækst, eller om det nødvendiggør, selv om vi ser bort fra, at der er Krise i Øjeblikket, at man fra Samfundets Side alvorligt bestræber sig for at forøge Produktionsmulighederne og derved Beskæftigelsesmulighederne.“

Saa peger Statsministeren udad igen og nævner, at Forholdet er ligesaadan i en Række andre Lande. Han nævner den store Arbejdsløshed i Tyskland i Juni paa 2½ Million. Han nævner Arbejdsløsheden i England, Norge og flere andre Lande, han siger, vi befinder os i en Krise af international Karakter, og det maa man ikke se bort fra ved Bedømmelsen, at en saadan Krise kan ikke overvindes paa den Maade, at vi ved den ene eller den anden Foranstaltning fra den ene Dag til den anden borteliminerer det, vi kalder Krisen; det maa ske ved en Tilpasning. Og senere hen i Talen siger Ministeren: „Og dernæst er der efter min Mening Grund for Folkerepresentationen til at betragte Situationen som indeholdende en Opgave af virkelig national Betydning, ikke blot rent øjeblikkeligt, men, som jeg sagde før, ogsaa naar vi ser længere ud i Fremtiden og betragter det Problem, hvorledes vi Aar for Aar skal beskæftige Mennesker, som kræver Beskæftigelse“.

Det synes jeg var en god og fornuftig Indledning til denne Diskussion. Det var ikke efter min Mening helt rigtigt, men det var i den rigtige Retning, der blev talt, og det glædede mig ogsaa at høre, at Ministeren var klar over, at der var mere end